

Numărul 10 Bani

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 SI IS ALTE PIE-CĂREI LUNI SI SE PLATESC TOT-DEAUNA 'NAINTE'

In București la casa Administrației
Din Județe și Streinătate prin man-
date postale.Un an în țară 30 lei; în ţinătate 50
Săptămuni 15 25
Trezi luni 8 13LA PARIS, ziarul se găsește de vî-
zare cu numărul la kioscul No.
117, Boulevard St.-Michel.

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ'

ADMINISTRAȚIA: Strada Nouă, 10

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU

REDACȚIA: Strada Nouă, 10

Advertorial

Să te ferești, Române! de cuiu strein în casă.

V. Alexandri.

Numărul 10 Bani

ANUNCIURILE

Din BUCUREȘTI și JUDEȚE so pri-
mese direct la administrație.Din PARIS la Agenția Liberă, C. Adam
și Agenția Havas.Din STREINĂTATE, direct la admi-
nistrație și la toate Oficile de
publicitate.

Anunțuri la pagina IV... 0,30 b. linia

III... 2,- lei

II... 3,- lei

Inserțiunile și reclamele 3-lei rândul

UN NUMER VECIULU 30 BANI

MOLDOVA

Minciuni reptiliene

O NOUA INTREBARE

Scandalurile și bataile din Ploiești

JUSTITIE JUNIMISTA

Parlamentele

DIN BUZĂU

Clopotul

MORTIȘI VII

București 8 Ianuarie 1891

Moldova

Sunt mai bine de doi ani, de cand in coloanele acestui ziar am făcut un apel călduros către reprezentanții ieșenilor rugându-i a revindica, atât in Cameră cat și in Senat, compensațiunile ce orasul Iași are dreptul să pretindă pentru sacrificiile făcute unei mari idei naționale: — *Unirea ambelor principate dunărene*.

Am vorbit atunci in pustiu.

Astăzi cuțitul a ajuns la os. Moldova aruncă un jalmic tipet de durere, iar un număr mare de bărbați de valoare, de dincolo de Milcov, atins în adancul inimii de acest strigat de disperare al genoasei și nenorocitei Moldove, au înțeles că a venit timpul unei mișcări serioase pentru redarea ei, și au hotărât a începe acea mișcare.

Nimic mai drept, nimic mai demn și mai legitim de cat o astfel de inițiativă.

Dar ziarele *L'Indépendance Roumaine* și *Lupta*, supărăt că acest tipat de durere le turbură liniste, mustă cu asprime pe curajosii inițiatori ai mișcării moldovenesci.

Ce duioasă înțelegere între organul conservator și acel radical!

Cand la 28 Septembrie 1888 faceam un apel la toate partidele, in următorii termeni: *Cestiuinea nu este de partid; de aceia me adresez către junimista ca și către conservatori, către liberali ca și către radicali și îi rog a fi uniti împrejurul acestor modești revendicări.....*

nu mă găndeam că se vor găsi două grupări cu tendințe — cel puțin pe hârtie — așa de opuse, ca cele reprezentante de *L'Indépendance Roumaine* și de *Lupta*, cari să fie de acord pentru a combate dreptele și sfintele revendicări ale Moldovei.

Si astăzi D. Gh. Em. Lahovary pretinde că cuvintul Moldova este un anachronism, că cuvintul Moldova trebuie sters din dicționarul românesc și, încercându-se a da acestelui mișcarei o coloare politică, susține că M. Kogălniceanu, N. Ionescu, Gh. Marzescu, N. Ceaur Aslan, Loc.-Colonel Langa, N. Voivod, sunt niște farisei cari aleargă după popularitatea perdută, seamănând ura și vrejba între locuitorii de dincoace și între cei de dincolo de Milcov și, sub masca unor fruse ipocrite, lasă să se zărească tendințe separatiste.

Iar primul redactor al *Luptei*, ținând isonul calomniilor confratului său conservator, esclama într'un violent acces de rusofobie: Si când se fac aceste agitații nenorocite,

când se vorbește la Iași de un club moldovean, în sfîrșit de o separație de fapt, de o rupere a legăturilor realizate la 1859? Toate aceste se execuță puțin după intruirea din Basarabia a proprietarilor mari, unde Maregalul Cătăru, român renegat și agent devotat al Tarismului, a spus: — Vă dăi voie să vorbiți aici ori cum, afară de românește. România este o țară eretică iar poporul din Moldova nu cere altceva de cât să treacă sub stăpânirea Tarulu.

Ce are afacere mișcarea adevărată patriotică începută de cel cățăva bărbați moldoveni, cu renegății din Basarabia? Tot așa s-ar putea contesta oportunitatea mișcării în favoarea Transilvănenilor, pe motivul că D. Slavici care — din nenorocire — este transilvănean de origine, e un renegat.

Faptul citat de *Lupta* are mai mult aerul unei insinuări, care ar voi să lase a se înțelege că inițiatorii mișcării moldovenesci sunt vinduții Rusiei. Alt înțeles nu poate avea și așa fiind, autorul articolelui din ziarul radical trebuia să aibă curagiul de a spune verde tot ce găndește.

Așa cum este însă, articolul *Moldovenism și Muntenism* putea, chiar trebuia, să fie semnat de D. Gh. Panu, în al căruia gen e scris.

D. Const. Bacalbașa cunoaște Moldova cat cunoște eu Afganistanul. In palatul căzut în ruină ca și în coliba dărăpanată a săteanului, mizeria cea mai mare domnește. Proprietățile din Iași ca și moșile din Moldova au pierdut 50 la % din valoarea lor și, în fața acestui întristător tablou, primul redactor al *Luptei* are cinismul să spue că: *agitația moldovenească este numai o farsă destinată a resturna guvernul actual*.

Iată acum și modul cum argumentează ziarul radical:

Toate miniseretele conservatoare, care din timp în timp s-au succedat la putere, nu au făcut nimic pentru Moldova.

Toate miniseretele liberale, care din timp în timp s-au succedat la putere, nu au făcut nimic pentru Moldova.

Ei și... Moldova trebuie să piară sub povara greșeliilor trecutului.

Moldovenii trebuie să tacă pentru că de 23 ani nici un Ministrul al Lecrărilor publice, fie liberal fie conservator, nu a deschis o linie ferată directă între Barboș și Galați. Enorma curbă ce unește astăzi aceste două puncte a ucis singurul port moldovenesc în flosul Brăilei.

Moldovenii trebuie să tacă pentru că traseul liniei ferate Dorohoi-Iași întimpină mari dificultăți, ca tot-dă-una în paguba Iașului.

Moldovenii trebuie să tacă pentru că aplicarea legelui înființării antrepozitelor în orașul Iași s-a amanat, sub preteze ridicole, la calendele grecesti.

Moldovenii trebuie să tacă pentru că linia ferată Bărăd-Galați, sub preteze strategice (?) a găsit un dușman neimpăcat într-un Minister muntean, apărătorul intereselor portului Brăila.

Nu! — Moldovenii nu vor tăcea, ci vor pretinde compensații pe care frații Munteni ar fi trebuit de mult, într'un avint de dreptate, să le acorde Moldovei oropsite.

Chiar Printul Carol Hohenzollern, abia sosit în țară, cu prilejul primei sale călătorii în Iași, a re-

cunoscut necesitatea alinării suferințelor ieșenilor.

Dovada cea mai vie este proclamația Sa cătră ieșenii pe care o reproduc mai la vale. Dacă făgăduințele Suveranului au rămas literă moartă, culpabilul cel mare este El, care nu și exercită influența de căt pentru o chestiune productivă intereselor Sale. El e convins că orașul Iași trebuie să se multumească cu onoarea ce i face chemandul a doua Capitală a României.

Cetățenilor ieșenii!

Adânc pătruns de primirea voastră entuziasmată, Eu vine a vă reînnoi încreșterea că sentimentele voastre cele afectuoase au străbătut puternic în inima Mea și nu se vor sterge niciodată din amintirea Mea.

Realizația făgăduinților ce Eu vă am făcut, va fi una din cele stăruitoare ale Mele preoccupații.

Să sperăm că la viitoarea Mea călătorie, când Eu voi putea să se dea mai îndelung timp între voi, parte mare din suferințele voastre vor fi usurate și că, cu ajutorul celui A-Tot-Puternic și prin stăruință comună, Noi vom putea face a reînvia în curind antica prosperitate a patriei Noastre.

Descentralizarea administrativă va satisface a doua a Mea Capitală și contopirea intereselor materiale va cimenta marele act al Unirii politice cu generoasele voastre dorințe.

Dat în a doua Mea reședință, Iași, 23 August 1866.

CAROL.

Față cu acest manifest princiar, nu pot termina înainte de a pune o întrebare D-lui Gh. Panu directorul politic al *Luptei*, (ziar născut în Iași) și reprezentantul în Cameră al orașenilor ieșeni.

Crede oare D-sa că Moldova se află pe calea inflorirei, sau că Iași a prosperat în cursul acestor din urmă 25 de ani?

Nu se poate să nu vază că Moldova merge cu pasii repezi spre o ruină completă, și că a doua reședință a lui Carol I (*risum tenetis*) este în deplină decadență.

Așa fiind, și așa este, cum se face că D. Gh. Panu, în contra-projectul său de răspuns la Mesajul regal, nu a pomenit nimic de suferințele Moldovenilor și de durerile ieșenilor.

Dacă D-sa, antidiinastic și radical, să hotărătă să la vorbă cu M. Sa Regele, cum nu l'a amintit promisiunea ce a dat-o ieșenilor la 23 August 1866?

Culpa încă nepăsare pe care ieșenii greu i-o vor erta!

Un răspuns e necesar. — Răspunsul trebuie să fie adresat, nu grupului radical din Iași, ci acelor 665 alegători ieșeni cari au trimis în Cameră pe liberalul Gheorghe Panu.

Alex. V. Beldimanu.

TELEGRAME

PARIS, 7 Ianuarie. — Porturile Talon și La Seine sunt acoperite de ghiată, acest lucru nu s-a văzut niciodată. Sunt temeri pentru recolta măslinilor.

In toată Spania figură este de asemenea foarte mare.

BERLIN, 7 Ianuarie. — *Gazeta Germaniei de Nord* zice că cercu-

dinsul lipsesc, particularitate care trebuie să dea naștere la temeri de vrăjincident neașteptat.

Politische Nachrichten anunță că proiectul în privință puterii temporale la clerul va fi supus mai întâi la Camera deputaților. Guvernul nu poate satisface dorința ce i s-a exprimat de a-l trimite mai întâi la Camera Senatelor, de oare ce acest proiect trebuie să fie considerat ca financiar.

BELGRAD, 7 Ianuarie. — Doi ingineri ai Companiei Eiffel au sosit ca să verifice traseul liniei ferate de construit în valea Timocului; negocieri serioase s-au făcut pentru construcția acestei linii.

O nouă întrebare

Astăzi avem un ministru titular la Culte și instrucțione publică.

Intrebăm dar:

Ce se face cu cei 12,000 galbeni dăruini de Carol I prin scrisoarea sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministru lui de culte C. A. Rosetti și publicată în *"Monitorul"* cu Nr. 118?

Care este așezémentul de bine-facere fondat cu această sumă?

Dacă banii s-au capitalizat, că reprezintă astăzi suma dăruită?

Minciuni reptiliene

VIENĂ, 7 *Freundenblatt*, reamintind toate știrile răspândite în zilele din urmă în privință Salonicul, a Desarmării generale, a unei convențiuni secrete româno-germane, a pretinsului proiect al D-lui Kalnoky de convențiunea internațională contra democratiei sociale, declară pe toate cu desevârsire că neterminate.

Cum minte reptila diplomatică!

TURBURARI ÎN AMERICA DE SUD

VALPARAISO 7, Ianuarie. — Blocau a fost declarat pentru Valparaiso și Iquique.

Buenos Ayres 7, Ianuarie. — Soldații revoltăți din provincia Entre-Rios au fost desarmați.

LONDRA 7, Ianuarie. — Agenția Reuter aflată din Lima că toate afacerile sunt paralizate; la Iquique carneau costă un dolar livră.

Președintele Balmaceda va publica un manifest declarând că Congresul a violat constituția refuzând de a vota bugetul și legea militară.

Manifestul va proclama starea de asediu și va anunța că președintele nu va părăsi funcțiile sale înaintea alegerilor din luna Martie.

Buenos Ayres 7, Ianuarie. — Un mare meeting s-a ținut la Rosario; el a proclamat candidatura D-lui Mitre la președinție și pe acea a D-lui Irigoyen la vice-președinție pentru perioada de la Decembrie 1891 până la Decembrie 1896.

PARIS 7, Ianuarie. — Legația din Brasilia anunță că linia este perfectă în Brasilia; Adunarea îndeplinește sarcina sa în condiții excelente; ea a votat succesiv în intelecte cu guvernul articolele relative la organizația federală, la puterile legislative, executive și judiciare. Organizația federală cuprinde dispoziții privitoare la drepturile puterii federale în materie de imposta și de taxe și dispoziții privitoare la angajamente către creanțelor.

Buenos Ayres, 7 Ianuarie. — Mișcarea insurecțională din Kili ia înțindere; se va întinde probabil în toată țara; flota blocadează Iquique și continuă a amenința Valparaiso. — Insurecția este condusă într'un mod foarte dibaci și pare că dispune de mijloace considerabile; este îndoială că guvernul va fi la capăt cu răsculații; se crede că aceștia primesc ajutoare din străinătate.

BUENOS AYRES, 7 Ianuarie. — Mișc

alegera, conducătorii taberilor au plecat la masă, agenții infierbantă de vorbe și vin, ne fiind înfrântă de nimenei, ba poate chiar astăzi — după cum susțin 18 martori — de D-nul C. C. și G. Dobrescu, Leonida Sicișeanu și alții, au început înghiontele, De-o dată se produce o învălmașeală teribilă pe scările primăriei. Președintele biuroului se scoară și constată că mai mulți maturatori dăi primărie erau în pivniță, de unde au lemnul celor l-alți cari erau insirați pe scară.

Pe acest motiv, chiar face apel către comandanțul garnizonelui să-i pună la dispoziție forța armată.

Se susține de unii că o parte din alegători, de frica maturatorilor primăriei — care se știe că e pe mâna liberalilor — sau coborit pe din dos, pe scară ce le-au înțins pompierii.

Anchetă

D. procuror general M. Paleologu a fost eri la Ploiești, unde a chemat la Parchet pe mai mulți cetățeni spre a da relații.

Am văzut printre acei cari au depus pe D-nul deputații Enescu, Negoești, Radu Stanian — D. Grgorescu a trimis răspuns că este bolnav — și alții.

Rumoarea publică

Fără deosebire de culoare politică, toți cetățenii sunt indignați de aceste scandaluri și bătăi; desgustul lor este atât de mare în cat nu se sfiește că și roșii părările lor în gura mare. Într-atac sunt orbii de cetezarea lor agenților liberalilor în cat nu mai țin socoteala nici de versta nici de pozițiunile sociale ale adversarilor lor.

Acei cari dau telegrame Regelui pentru a se plângă de administrația Lui, acasă la el, adică în Ploiești, în public și la intruniri nu L critică ci L înjură cum se înjură eri ei între ei și cum înjură azi pe adversarii lor.

Mai trist nu se poate.

Thoma Basilescu

Antemergătorii germanizmului

D-n Laur a interpelat guvernul francez asupra măsurilor ce acesta vrea să ia pentru a împiedica retragerea aurului; oratorul denunță pe Rothschild ca sălii acestor mijloci; el, adaogă că aurul francez nu a trecut prin Engleteră de căcă să meargă în Germania; el cere că D-nul Rothschild să nu mai fie regentul Băncii din Franță.

D-n Rouvier răspunde că aurul din casă al băncii din Franță era în 1886 de un miliard 392 milioane; azi, după împrumut este încă de 1123 milioane. Dacă Banca Franceză ar fi refuzat să împrumute suma cerută de banca Angliei, aceasta ar fi ridicat scontul său și comertul francez ar fi simțit contravîntură; operațiunea era legătură și a adus profit Francei. — De alt-minterea, ministru ia totă răspundere. — Ordinea de zi propusă de D-nul Laur prin care declară explicațiile ministrului ca nein-

ținute.

48

Charles Mercuvel

MORTI ȘI VII

BUNICA

XXIII

Mărturisire

Este adevărat, doresc din tot suflul, fiindcă cred că măritișul acesta își va asigura fericirea.

Dominicașa de Charnay dătă din cap cu indată.

— Aș voi să cred, zise ea incet. Poate că și adevărat, fiindcă dătă trebuie să ai mal multă judecată de căcă mine. Am vorbit cu D. de Vaunoise și l-am făcut să priceapă căcăva rezerve la cari și mai răuți de orice.

— Rezerve...?

— Astăi un secret între D. de Vaunoise și mine, zise fata. Ne am înțeles. D. de Vaunoise mi-a angajat cuvințul său. Sub rezervele acestea, consumă să iau de bărbat.

Inimă săveni în plenul majorului.

Ce condiții pusește d-șoara de Charnay? Pentru ce rostea ea numele lui Vaunoise cu amărăciune vădită? Puțin

destulătoare, a fost respinsă cu 428 voturi contra 29.

D-nul Constanta a anunțat că va desune luni o cerere de credit pentru a văgi în ajutorul victimelor timpului celui aspru.

Justiție Junimistă

Domnule Director,

Ca unul dintre cei mai convinsi de spiritul de dreptate și imparțialitate ce vă caracterizează, îmi iau permisiunea de a vă ruga să binevoiți a face loc în co-loanele mult prețiosului D-v ziar următoarelor căte-vă rinduri, pentru că să văză lumea cum se împarte justiția la noi în Pitești, și cum suntem espuși să pierde avutul prin decizionii schiloade pronunțate de judecători tot așa de schițozi și la mintea că și la corp, cum este onorabilul jude al ocolului nostru Pitești, D. Ion Brăilescu, care într-un interval de căte-vă luni a cutreavă trei ocoale din județul nostru Argeș și anume: Olt Topolog, Cotmeana și Pitești unde, mare amărăciu mirare dacă se va putea menține mult timp; afară numai dacă stăpâni să n'or lua-o peste câmp, și l'vor ţinea pe fotoliul de judecător șchiop orbi.

Și zău!... luciu este foarte cu puțină căci tinerul este așa de junimisticat în căci, ca să complacă și mai mult stăpânilor, a copiat întocmai mutra D-lui Al. Marghiloman. Eh! dar să' fie de bine! Eu voi căuta însă să dovedesc aci, cu fapte, că numai demnitatea de judecător nu o merită, fie chiar că posedă o treanță de licență în drept.

Va veni timpul să'l arătă toate inepțile, până atunci însă să relatez următorul fapt:

In ziua de 17 Decembrie, mă găseam și eu în sala judecătoriei. Între alte procese se să judecat și opozitia facută de doi tineri industriali de aci: Petre Marinescu și Stefan Ionescu, primul proprietar al unui magazin de pălării, iar secundul lucrător în atelier — contra unei sentințe prin care ambiții fusese să condamnat să plătească lui Vasile Ruseșu, tot pălărier și la care lucrase mai înainte Stefan Ionescu, suma de leu 70 costul unei oglini pe care Ionescu o spărse în atelier la Ruseșu.

Petre Marinescu își intemeia opozitia pe dreptul cuvint că dăousul nu poate fi solidar cu Stefan Ionescu de faptele lui.

Ei bine! de și cererea lui Marinescu era că se poate de firească și întemeiată, ipochimbul de judecător i-a respins opozitia, și, după care pravila numai D-sa poate să, a condamnat pe Marinescu să plătească lui Ruseșu suma menționată mai sus, pentru motivul că după D-sa — dacă Marinescu a primit în serviciul său pe Stefan Ionescu a devenit gerantele său.

Apoi se poate deciziune mai ridicolă, mai șchioapă?

Judecători și cine și răspundă fără partinire.

Cu toată stima
Negro.

P. S. Notați că acest D. judecător are naivitatea să găsească ca scuză că, de și prin decizionile sale se produc oneroase și multiple greșeli, aceasta însă nu provine de căcă din cauza pronunțării sale care din fire este toate pripită. Iată dar, că pe lângă altele, după propria mărturisire, D-n Brăilescu nu este ajutat nici de natură, pentru a sta pe fotoliul de judecător. Nu rămâne deci de căcă să'și caute altă meserie.

Negro.

D-n Laur a interpelat guvernul francez asupra măsurilor ce acesta vrea să ia pentru a împiedica retragerea aurului; oratorul denunță pe Rothschild ca sălii acestor mijloci; el, adaogă că aurul francez nu a trecut prin Engleteră de căcă să meargă în Germania; el cere că D-nul Rothschild să nu mai fie regentul Băncii din Franță.

D-n Rouvier răspunde că aurul din casă al băncii din Franță era în 1886 de un miliard 392 milioane; azi, după împrumut este încă de 1123 milioane.

Dacă Banca Franceză ar fi refuzat să împrumute suma cerută de banca Angliei, aceasta ar fi ridicat scontul său și comertul francez ar fi simțit contravîntură; operațiunea era legătură și a adus profit Francei. — De alt-minterea, ministru ia totă răspundere. — Ordinea de zi propusă de D-nul Laur prin care declară explicațiile ministrului ca nein-

ținute.

— Astăi o eroare gravă.

El misună prin cartierele cari se întind dincolo de bulăvardele exterioare și formează împrejurul Parisului o zonă mai primejdieasă de căcă pământurile năcunute din înașa Africă și malurile lacului Nyana, populată cu antropofagi, cu hipopotami, cu rinoceri, cu tigri și alte fiare.

Cezarina era din sângele lor.

Nună exteriorul se civilizase la fină astă admirabilă. Fondul era tot brut și sălăt.

S'apoi, de căcă ar fi lăsat ea noastră căle mai simple ale datoriei și ale umanității.

Nimăi mai grozav de căcă mediul în care să se întreacă ea copilaria.

Cel cără sătăcă de unde ieșise ea puțin să se întreacă cine'l dăduse cea

PARLAMENTELE

PARIS, 7 Ianuarie.—D. Burgeais a desvoltat la Cameră interpelarea sa în privința tratatelor de comerț. — D-nul Ribot a răspuns că guvernul vrea să dea Franciei libertatea sa întreagă în privința tarifelor; guvernul încearcă să își asigure relații comerciale, mai cu seamă cu vecinii ca Belgia, Elveția, Spania; el crede că nu este nevoie de a denunța toate tratatele.

Danemarca, Austria, Rusia trimit materiale prime, scutite de orice taxă sau cereale lovite de o taxă; nu este nici un interes de a renunța la clauza națiunii celei mai favorizate. — D-nul Méline și Cassagnac aproba purtarea guvernului.

Camera a adoptat cu 458 de voturi contra 11 ordinea de zi primă de guvern, care aproba declaratiile D-nui Ribot și care consideră că Franția trebuie să ramână stăpână pe taxele sale vamale.

Camera a adoptat cu unanimitate creditul de 2 milioane pentru a veni în ajutorul victimelor trăgăului. — Acest credit este făcut pentru a ajuta numai pe străcii din orașe; un alt proiect de credit va fi depus în curând pentru aceia de la tără.

BERLIN, 7 Ianuarie.—În cursul discuției bugetului, D. Windhorst a vorbit în favoarea unei apropiere economice între Germania și Austro-Ungaria. D-l Limburg crede din contra, că un tractat de comerț ar fi mai curând vătămat alianței Austro-Germane; se cere agricultorilor germani concesiuni, cari nu ar fi de loc compensante prin aceleași mărci.

Prințul Doamne deosebit pe: D-na Garofilde, D-na Etienia Iorgulescu, D-na Sărățeanu, D-na Marioara Poenaru, D-na Petrescu, D-na Iarcă, D-na Lelia Iorgulescu, D-na Prăcopie, D-na Jitianu, D-na Metz, D-na Anastasiu, D-na P. Cristodorescu, D-na Davidescu, D-na Ioanescu, D-na Bădescu, D-na Iliescu, D-na Georgescu, D-na Gherman, D-na I. Cristodorescu, D-na Drăgan, D-na Antofie, etc.

Un buchet destul de frumos de găgăse Dominoare dădeau acestei serate un farmec deosebit. Florile ce alcătuiau acest deosebit buchet, cari de cără erau mai frumoase.

Printre acești boboci de Mai se deosebă: D-șoara Margăritescu, D-șoara Vernescu, D-șoara Iorgulescu, D-șoara Theodoreșcu, D-șoarele Nicolaide, Domnisoarele Michăescu, D-șoara Serian, D-na Polina Alexandrescu, D-șoara Berdia, D-șoara Solomon, D-șoara Gherman, etc.

Sexul urjează reprezentat printr-o mulțime de Domni înțele și deosebit pe: D-l dr. Garofilde, D-l N. Sărățeanu, D-l maior Bogdanescu, D-l Niculae Ioanide, D-l căpitan Davidescu, D-l Anatasiu, D. dr. Nicolaide, D-l Suțu, D-niș sublocotenentul Duca, Murgulescu, Zamfirescu, Dumitriu, Vernescu, Dobrescu, Valescu, Petrescu, Portocală, D-l Emilace, D-l Papadopol, D-l Jitianu, D-l căpitan Fotescu, D-l Bănescu, D-l Niculae Iorgulescu, D-niș Bogdanescu, Niculaide, Antofie, I. Sărățeanu, Petrăchescu, etc.

De căcă timp singurele protivnice ale iernii, petrecerile ne mai distrează pe noi, ca și pe toți și în toate parțile.

De vreme puțină asociația dramatică a D-nui Burzenescu ne face să mai omorim puțin din lungimea noptii. Publicul Burzenau s'a arătat de astă dată, ca și în totă ocazia incurajeator al artei. Repertoarul e ales și rolurile sunt bine interpretate.

D. Leonescu cu spiritul D-sale indesul de comic atrage aplause înrepetite. D-na Regina Scărătescu e la înălțimea rolurilor D-sale. Îl săde și face atât de bine pe tărâna, în cată și se pare văzănd-o pe scenă că auzi glăsul o surată ce seguește cu flăcăi după ce a pus capă hori. D. Burzenescu de asemenea se distinge și ne-a infășurat în "două frații de arme" cu atâtă măestrie pe soldații scăpat din miliție. Pieșele ce său jucăt până acum au fost între altele: Luiseta, de Labiche tradusă de D. Bengescu; Arthur Orfelinul, de Raymond și Rouvrai tradusă de D. Gr. Manolescu, Coroana lui Stefan cel Mare de Alexandri, Frate de arme, de Drăgușelu, etc.

Cu un cuvint, plăcilela ne-o încercă în petreceri, ascultând disertații artistilor, însă ce folos? este cam rară; de 2 sau 3 ori pe săptămână.

La 31 Decembrie a avut loc în sala teatrului local o seră dansantă pentru îngroparea anului 1890 și invierea anului 1891. Veselia și placerea dansului erau

o iubesc și... pe tine te iubesc!

„Filip.”
— Breuil, 27 August, 1869.

XXIV

Răsbunare de Amantă

Cezarina Balușa era un caracter. Ar fi mai mult de căcă îndrăznet să zicem un caracter bun, însă obîrșia ei o scuza.

In ea se frântau toate instințele sălătăilor printre cari se născuse și trăiește.

In obicei se crede că sălătăilor se născuțe numai în unele ținuturi ne exfoliate.

Asta îl eroare gravă.

El misună prin cartierele cari se întind dincolo de bulăvardele exterioare și formează împrejurul Parisului o zonă mai primejdieasă de căcă pământurile năcunute din înașa Africă și malurile lacului Nyana, populată cu antropofagi, cu hipopotami, cu rinoceri, cu tigri și alte fiare.

Cezarina era din sângele lor.

Nună exteriorul se civilizase la fină astă admirabilă. Fondul era tot brut și sălătă.

S'apoi, de căcă ar fi lăsat ea noastră căle mai simple ale datoriei și ale umanității.

Nimăi mai grozav de căcă mediul în care să se întreacă ea copilaria.

Cel cără sătăcă de unde ieșise ea puțin să se întreacă cine'l dăduse cea

săză, singurul lucru curat care întrăse

in corp în anii ei de copilarie.

Si laptele este îl dedește de căpă

